



El nostre ahir

-Gràcies a l'ajuda facilitada pel nostre amic, l'eminent arbucienc Fèlix Graells, - podem oferir als nostres lectors les narracions d'un fets ocorreguts a la nostra vila en temps passats que ens il·lustren sobre la idiosincràsia d'aquella gent en les seves sofrències i en les seves heroïcitats.

-Causa una gran tristesa en contemplar el drama dels arbuciencs durant la guerra de la Independència, quan les tropes franceses, el 1808 invadiren la plana de Vic i feien les seves incursions per aquesta comarca sembrant el pànic i la desolació entre el veïnatge.

-Diu que en aquella època, aquesta vila gastà molts diners i que es formaren Sometens per a defensar-se i atacar quan convenia l'enemic, ja que la població es veia constantment amenaçada. Un dels motius era que el camí que anava de Vic a Girona passava a dues hores de distància d'Arbúcies i com que als francesos els convenia atacar el castell d'Hostalric i havien de passar forçosament per aquest indret, era necessari així, estar sempre alerta.

-Aquests Sometens juntament amb estols de voluntaris que es formaren arreu de Catalunya i que més tard prengueren el nom de Miquelets, a Arbúcies i comarca constituïren un bon contingent d'homes preparats que guerrejaven per les muntanyes i causaven gran quantitat d'estralls als francesos, entre baixes i presoners, sobretot quan el nombre de tropes que es movien per aquests verals fou major en motiu de la campanya del setge de Girona.

-Amb tot, vingué la festa del Corpus de 1809, diada de dol per la història arbucienca. Quan se celebrava la processó acostumada, entrà violentament a la població la xusma invasora, "Matàren a tota la gent indefensa que trobaren, saquejaren totes les cases de la vila i les esglésies Parroquial, la de l'Hospital o Congregació i la de la Pietat. A la primera, a més de destrossar les calaixeres i armaris de la sagristia, caixes de les Confraries i el Sagrari, robaren la gran Creu de plata, la Vera Creu i molts altres objectes del culte. A l'església de l'Hospital robaren un calze molt bo i un altre vas sagrat a la Capella". Sembla que molts altres objectes se salvaren de la devastació, per haver estat amagats per astúcia, fora vila.

-De totes maneres, es veu que el Rector no volia celebrar la processó pels carrers en tenir coneixement que els francesos estaven concentrats a Viladrau, però a última hora amollà a precs dels administradors; i la devota comitiva sortí al carrer i es produí el desastre que hem comentat.

-I fou tan sobtat l'atac del escamots francesos, que sols va tenir - temps els Sr. Rector de salvar la - Custòdia amb el Sagrament, que el - R. Pare Josep Aulet, dominic, fill - d'aquesta vila, va sumir a Can - Torrent del Mas, a una hora de - distància de la població.

-Dues hores bastaren només per a consumir-se l'espantosa tragèdia.

Joaquim Horta i Ferrer

-DE CAÇA-

Un caçador entre al poble amb - dos conills penjats al sarró.

-Carai noi, si que has caçat avui - li va dir un company seu.

-Això? Tal com ho veus no és res - li contestà, -haguessis vist la setmana passada, sols vaig matar-ne un, però era tan gros, que a casa n'hem menjat tota la setmana, i el que ha sobrat.

F.T.